

slæde formulering betyder, at ejeren af et køretøj, som bor i een politikreds og har forretningssted, ved hvilket køretøjet varigt benyttes, i en anden politikreds, får valgfrihed med hensyn til, hvor registrering skal ske, medens man efter de gældende bestemmelser ville forlange køretøjet indregistreret i den politikreds, hvor forretningsstedet er beliggende.

Med hensyn til spørgsmålet om påhængsredskabers registreringspligt kan man tiltræde de af færdselsudvalget fremsatte synspunkter. Formuleringen er dog ændret af redaktionelle grunde. Forsåvidt angår campingvogne bemærkes, at disse vil blive forlangt registreret.

Stk. 2 er ny i forhold til udkastet. Den svarer til gældende motorlovs § 17, stk. 1, 2 og 3, 1. pkt., men formuleringen er ændret dels af redaktionelle grunde, dels således at bestemmelsen alene vedrører, hvad der påhviler ejer (bruger) ved ejerskifte og flytning, medens de nærmere regler om anmeldelsen og om, hvad politiet skal foretage, henskydes til administrativ fastsættelse. En bestemmelse svarende til motorlovens § 17, stk. 3, 2. pkt. agtes opretholdt administrativt.

Stk. 3 er ligelydende med udkastets § 12, stk. 3.

Stk. 4 er ligelydende med udkastets § 12, stk. 4; dog er bestemmelsen i udkastets § 12, stk. 2, der giver justitsministeren hjemmel til at fritage påhængsredskaber for registrering, flyttet hertil.

Stk. 5 og 6 er ligelydende med udkastets § 12, stk. 5 og 6, dog at man i stk. 5 har fundet det rettest, at de nærmere regler om militære køretøjers forsyning med nummerplader fastsættes af forsvarsministeren efter forhandling med justitsministeren i stedet for — som af færdselsudvalget foreslået — af justitsministeren efter forhandling med forsvarsministeren.

Stk. 7 svarer til gældende motorlovs § 16.

Til § 12. (§ 13).

Bestemmelsen er ligelydende med udkastet bortset fra, at stk. 4 er formuleret i nærmere overensstemmelse med gældende motorlovs § 2, stk. 5, og at udkastets stk. 5 er udeladt som overflødig.

Til § 13. (§ 11).

Stk. 1 er ligelydende med udkastets § 11, stk. 1.

Med hensyn til bestemmelsen i stk. 2 bemærkes, at justitsministeriet er enig i, at de nye bestemmelser om køretøjers vægt kan gøre det påkrævet, at der iværksættes en fast kontrol ved visse broer og vejstrækninger til beskyttelse af disse.

Formuleringen af stk. 3 er ændret i forhold til udkastet, idet man finder det rettest, at de periodiske eftersyn af registrerede køretøjer sker efter ensartede regler, der er fastsat af justitsministeriet. Samtidig flyttes af systematiske grunde sidste punktum i udkastet frem som 1. punktum.

Stk. 4 er ligelydende med udkastet.

Til § 14.

Bestemmelsen er ligelydende med udkastet.

Til § 15.

Justitsministeriet kan tiltræde den udvidelse af forbudet mod at føre køretøj i en svækkelsestilstand, som § 15 i færdselsudvalgets udkast er udtryk for. Man har dog såvel i denne bestemmelse som i § 16 om spirituspåvirkning ændret formuleringen „må antages at være ude af stand til at føre et køretøj af den pågældende art på betryggende måde“ til „er ude af stand til ...“ Den sidste formulering er i overensstemmelse med de gældende lovbestemmelser og med den almindelige formulering af straffebestemmelserne også i tilfælde, hvor afgørelsen af, om det strafbare forhold er bevist, må bero på — som det siges i færdselsudvalgets bemærkninger til § 16 (p. 51): „en bedømmelse af samtlige foreliggende bevisligheder, herunder den i reglen foreliggende lægeundersøgelse og vidneforklaringerne.“

Udkastets stk. 1 og 2 er dernæst samlet til eet stykke, i hvilken forbindelse bemærkes, at stk. 1, sidste pkt., er enslydende med den gældende motorlovs § 24, stk. 3, sidste pkt., med den udvidelse, at den foruden arbejdsgiveren også omfatter „anden foresat“. Denne formulering betyder efter justitsministeriets opfattelse ikke nogen ændring i forhold til udkastets § 15, stk. 2, idet man til udvalgets udtalelser om den pågældende bestemmelse i betænkningen p. 48 finder anledning til at bemærke, at den efter ministeriets opfattelse ikke hjemler strafansvar, udover hvad straffelovens § 23 om medvirken fører til, og at der i det af udvalget fremdragne eksempel — en arbejdsgivers tilrettelæggelse af arbejdet således, at chaufførerne ikke kan undgå at føre bil i den af loven nævnte træthedstilstand — utvivlsomt ville blive statueret medvirken i straffelovens forstand.

Stk. 2 svarer til udkastets stk. 3, dog at „arbejds- og socialministeren“ er ændret til „socialministeren“, og at sidste punktum er udeladt som overflødig. Det er justitsministeriets hensigt snarest at tage spørgsmålet om fastsættelse af de i stk. 2 omhandlede arbejdstidsbegrænsninger op til løsning.